

Bruksela, 21 lutego 2022 r.
(OR. en)

6298/22

AGRI 55
CODEX 5
FAO 7
SAN 96
VETER 12
SUSTDEV 38
CONUN 37
RELEX 193
WTO 23
FOOD 14
PHYTOSAN 7
ENV 130
CLIMA 68

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 6028/22 INIT + ADD 1

Dotyczy: Konkluzje pt. „Zaangażowanie UE na rzecz ambitnego oraz dostosowanego do obecnych i przyszłych wyzwań Kodeksu Żywnościowego”

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady pt. „Zaangażowanie UE na rzecz ambitnego oraz dostosowanego do obecnych i przyszłych wyzwań Kodeksu Żywnościowego”, zatwierdzone przez Radę na posiedzeniu w dniu 21 lutego 2022 r.

Konkluzje Rady

**Zaangażowanie UE na rzecz ambitnego oraz dostosowanego do obecnych i przyszłych
wyzwań Kodeksu Żywnościowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

PRZYWOŁUJĄC:

- konkluzje Rady z dnia 26 maja 2021 r. w sprawie priorytetów UE na szczyt ONZ w sprawie systemów żywnościowych w 2021 r. (dok. 9335/21);
- konkluzje Rady z dnia 19 października 2020 r. w sprawie strategii „od pola do stołu” (dok. 12099/20);
- konkluzje Rady z dnia 23 października 2020 r. pt. „Różnorodność biologiczna – potrzeba podjęcia pilnych działań” (dok. 12210/20);
- konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2019 r. pt. „Działanie UE na rzecz wzmocnienia multilateralizmu opartego na zasadach” (dok. 10341/19);
- konkluzje Rady z dnia 8 lipca 2019 r. w sprawie wspierania celów zrównoważonego rozwoju na całym świecie (dok. 10997/19);
- konkluzje Rady z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie czwartego sprawozdania z postępów w realizacji planu działania w dziedzinie żywienia (dok. 14457/19);
- konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2019 r. pt. „Budowanie zrównoważonej Europy do 2030 r. – Postępy i dalsze działania w tym zakresie” (dok. 14835/19);

STRATEGICZNA ROLA KODEKSU ŻYWNOŚCIOWEGO

1. **PODKREŚLA** wyjątkową i kluczową rolę Kodeksu Żywnościowego jako wspólnego programu FAO¹/WHO² dotyczącego norm żywnościowych i mającego na celu ochronę zdrowia konsumentów i promowanie uczciwych praktyk w handlu żywnością, a którego głównym organem zarządzającym jest Komisja Kodeksu Żywnościowego;
2. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** znaczące wyniki osiągnięte przez Kodeks Żywnościowy i **W PEŁNI UZNAJE**, że oparte na konsensusie normy żywnościowe przyjęte przez Komisję Kodeksu Żywnościowego są nadal istotne i potrzebne na całym świecie;
3. **PODKREŚLA** długotrwałą i owocną współpracę UE³ ze wszystkimi członkami Komisji Kodeksu Żywnościowego, która dla UE, jako jednego z głównych importerów i eksporterów żywności na świecie, nie traci na znaczeniu w odniesieniu do promowania i wzmacniania skutecznej wielostronnej współpracy opartej na zasadach oraz ułatwiania handlu międzynarodowego;
4. **PONOWNIE PODKREŚLA** zdecydowane zaangażowanie UE – opierające się na jej kompleksowym *know-how* w dziedzinie bezpieczeństwa żywności i ochrony interesów konsumentów – na rzecz dalszego wnoszenia skutecznego wkładu w Kodeks Żywnościowy we wszystkich jego aspektach, przy pełnym poszanowaniu praw i obowiązków wynikających z przystąpienia UE do Komisji Kodeksu Żywnościowego w 2003 r.⁴;
5. **PRZYPOMINA** o stałym zaangażowaniu UE, w tym jako podmiotu wnoszącego największy wkład w fundusz powierniczy FAO/WHO ds. Kodeksu Żywnościowego, na rzecz ułatwiania udziału krajów rozwijających się i krajów w okresie transformacji w działaniach Kodeksu Żywnościowego; w związku z tym **POTWIERDZA** zdecydowane dążenie UE do dalszej wymiany *know-how*, wiedzy i doświadczeń z tymi krajami oraz do wspierania działań w zakresie budowania zdolności w ich szczególnych kontekstach krajowych, w tym za pośrednictwem unijnego programu „Lepsze szkolenia na rzecz bezpieczniejszej żywności” oraz dotyczącego środków sanitarnych i fitosanitarnych programu „Fit for market”;

---

¹ Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.

² Światowa Organizacja Zdrowia.

³ W niniejszym dokumencie stosowanie terminu „UE” nie wskazuje, czy kompetencje w danej sprawie należą do UE, UE i jej państw członkowskich, czy też wyłącznie do państw członkowskich UE.

⁴ 2003/822/WE: decyzja Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Komisji Kodeksu Żywnościowego (Dz.U. L 309 z 26.11.2003, s. 14).

**DOSTOSOWANIE AMBICJI KODEKSU ŻYWNOŚCIOWEGO DO GLOBALNEJ
AGENDY
NA RZECZ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU**

6. PRZYPOMINA o pełnym zaangażowaniu UE dotyczącym realizacji Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i POTWIERDZA determinację UE do współpracy ze wszystkimi jej partnerami w celu przyspieszenia postępów w budowaniu zrównoważonych systemów żywnościowych, które zapewnią światu trwałą zdolność do dostarczania wszystkim – w granicach możliwości naszej planety – bezpiecznej, bogatej w składniki odżywcze i przystępnej cenowo żywności;
7. W związku z tym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE dynamikę, jaką stworzył szczyt ONZ w sprawie systemów żywnościowych w 2021 r. poświęcony transformacji systemów żywnościowych i bardziej spójnemu podejmowaniu systemowych i wzajemnie powiązanych wyzwań, przed którymi stoją systemy żywnościowe, i POPIERA podejmowane w następstwie szczytu wspólne działania na wszystkich szczeblach, a także wzmocnioną współpracę na forach wielostronnych i w międzynarodowych organach normalizacyjnych;
8. PODKREŚLA oczekiwania konsumentów w odniesieniu do zdrowia, żywności i żywienia, którym towarzyszy coraz większy nacisk na traktowanie systemu żywnościowego jako całości oraz na budowanie bardziej sprawiedliwego rynku żywności na całym świecie, należycie uznającego i nagradzającego wysiłki producentów żywności na rzecz zrównoważonego rozwoju;
9. DOSTRZEGA zmieniające się środowisko, w którym funkcjonuje Kodeks Żywnościowy, oraz znaczenie proaktywnego i terminowego reagowania na obecne i pojawiające się problemy, zgodnie z planem strategicznym Kodeksu Żywnościowego na lata 2020–2025;
10. UZNAJE istotny wkład, jaki Komisja Kodeksu Żywnościowego, wraz ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (OIE) i Międzynarodową konwencją ochrony roślin (IPPC) – jako światowe programy normalizacyjne uznane w Porozumieniu Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych – mogą wносить w ramach globalnej agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju poprzez oparte na nauce i dowodach normy międzynarodowe;

11. W związku z tym **PODKREŚLA** zobowiązanie UE do aktywnego udziału w pracach Kodeksu Żywnościowego, aby pomóc sprostać wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu, utratą różnorodności biologicznej, rozprzestrzenianiem się oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i wzrostem liczby chorób niezakaźnych, oraz **ZWRACA UWAGĘ** na zdecydowaną gotowość UE do zbadania, wraz z partnerami, wszystkich pragmatycznych sposobów włączenia kwestii zrównoważonego rozwoju do prac Komisji Kodeksu Żywnościowego; w związku z tym **UZNAJE**, że podejście to jest w pełni zgodne z zobowiązaniami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju podjętymi przez członków Kodeksu Żywnościowego w ramach innych forów międzynarodowych lub procesów wielostronnych;
12. **PODKREŚLA**, że kluczowe znaczenie ma wzmocnienie podejścia „Jedno zdrowie” w odniesieniu do całego systemu żywnościowego, w tym poprzez ściślejszą współpracę między OIE, IPPC i Komisją Kodeksu Żywnościowego, tak by należycie uwzględnić systemowy związek między zdrowiem ludzi, zwierząt i roślin a ochroną środowiska; w związku z tym **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** trwającą aktualizację strategii FAO i WHO w zakresie bezpieczeństwa żywności, w których należycie uwzględniono zarówno związek między bezpieczeństwem żywności a celami zrównoważonego rozwoju, jak i znaczenie stosowania podejścia „Jedno zdrowie” w całym procesie analizy ryzyka;
13. **PODKREŚLA**, że analizy i dane związane z zagadnieniami dotyczącymi zrównoważoności, takimi jak ochrona środowiska i dobrostan zwierząt, mogłyby stanowić użyteczne uzupełnienie oceny ryzyka przeprowadzanej obecnie przez wspólne komitety ekspertów FAO/WHO;
14. **ZWRACA UWAGĘ**, że wzmocniona komunikacja i współpraca między wspólnymi organami oceny ryzyka FAO/WHO a innymi międzynarodowymi lub regionalnymi organami eksperckimi mogłyby wzmocnić naukową podstawę norm Kodeksu Żywnościowego;

15. W PEŁNI DOSTRZEGA istotną rolę, jaką Komisja Kodeksu Żywnościowego może odegrać w promowaniu nowych źródeł żywności i nowych systemów produkcji, które mogą przyczynić się do przejścia na zrównoważone systemy żywnościowe, zgodnie z ambicją dotyczącą aktywnego rozwiązywania pojawiających się problemów, jak określono w planie strategicznym Kodeksu Żywnościowego na lata 2020–2025;

DOSTOSOWANIE METOD PRACY I PRAKTYK KODEKSU ŻYWNOŚCIOWEGO DO OBECNYCH I PRZYSZŁYCH WYZWAŃ

16. POTWIERDZA zdecydowane poparcie UE dla podstawowych zasad leżących u podstaw prac Kodeksu Żywnościowego, w tym dla opartego na konsensusie procesu podejmowania decyzji mającego zapewnić skuteczne globalne stosowanie i oddziaływanie norm żywnościowych przyjętych przez Komisję Kodeksu Żywnościowego;
17. PRZYPOMINA o znaczeniu, jakie ma utrzymywanie przez Komisję Kodeksu Żywnościowego i jej organy pomocnicze zintegrowanego podejścia do zarządzania ryzykiem w swoim procesie decyzyjnym, które to podejście należy uwzględnić wszystkie istotne aspekty i przyczynia się do rozwoju podejścia „Jedno zdrowie”;
18. PODKREŚLA, że utrzymanie aktualnej naukowej metodyki oceny ryzyka ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia prymatu Kodeksu Żywnościowego przy ustalaniu norm żywnościowych; w związku z tym ZWRACA UWAGĘ, że należy zbadać innowacyjne metody oceny ryzyka i oceny skutków norm żywnościowych, aby ułatwić uwzględnienie w odpowiednim stopniu wszystkich dyscyplin naukowych związanych z systemami żywnościowymi w ramach działalności normalizacyjnej Kodeksu Żywnościowego;
19. PODKREŚLA zasadniczą rolę Komisji Kodeksu Żywnościowego w promowaniu koordynacji wszystkich prac nad normami dotyczącymi żywności prowadzonych przez organizacje międzynarodowe i międzyrządowe; w tym względzie ZWRACA UWAGĘ na to, że należy zapewnić odpowiednie powiązanie z pracami podejmowanymi w szczególności przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ), Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) oraz Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO);

20. **PODKREŚLA** znaczenie zapewnienia, by Komisja Kodeksu Żywnościowego w pełni wykorzystywała potencjał swoich organów pomocniczych do przygotowania procesu decyzyjnego w sposób inkluzywny i przejrzysty; **PODKREŚLA** w związku z tym:
- podstawową funkcję Komitetu Wykonawczego Kodeksu Żywnościowego (CCEXEC) w przeprowadzaniu krytycznego przeglądu przedkładanych Komisji Kodeksu Żywnościowego zaleceń odnośnie do opracowywania norm;
  - adekwatność i znaczenie prac Komitetu Kodeksu Żywnościowego ds. Zasad Ogólnych (CCGP) w zakresie zajmowania się sprawami proceduralnymi i ogólnymi przekazanymi mu przez Komisję Kodeksu Żywnościowego, dzięki czemu przyczynia się on do zapewnienia optymalnych metod pracy Kodeksu Żywnościowego;
21. **POPIERA** podejmowanie nowych działań w celu monitorowania i oceny stosowania istniejących norm Kodeksu Żywnościowego, w szczególności w kontekście planu strategicznego Kodeksu Żywnościowego na lata 2020–2025;
22. **PODKREŚLA**, że propozycje nowych prac muszą być należycie oceniane pod kątem kryteriów ustalania priorytetów prac, w szczególności kryterium „zdolności do normalizacji”, w celu zapewnienia szerokiego poparcia ze strony członków;
23. **PODKREŚLA**, że głównym celem powinno być przyjmowanie norm Kodeksu Żywnościowego w drodze konsensusu; **DOSTRZEGA**, że Komisja Kodeksu Żywnościowego ma trudności z należytym zajęciem się sytuacjami, w których istnieje znaczna rozbieżność poglądów wynikająca z innych uzasadnionych czynników i względów⁵, które należy wziąć pod uwagę; **ZALECA** w związku z tym, aby Komisja Kodeksu Żywnościowego dążyła do wspólnego zrozumienia dostępnych opcji, aby umożliwić swoim członkom powstrzymanie się od akceptacji danej normy;

---

⁵ Zgodnie z prawodawstwem UE względy takie obejmują czynniki społeczne, gospodarcze, związane z tradycjami, etyczne i środowiskowe oraz wykonalność kontroli (zob. rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności).

24. **DOCENIA** ogromne wysiłki Komisji Kodeksu Żywnościowego na rzecz zapewnienia ciągłości jej prac w czasie pandemii COVID-19; **POPIERA** trwającą refleksję nad tym, w jaki sposób w pełni wykorzystać doświadczenia zdobyte podczas pandemii COVID-19, w tym w odniesieniu do nowych metod pracy i organizacji posiedzeń Komisji Kodeksu Żywnościowego i jej organów pomocniczych, oraz nad potrzebą rozważenia odpowiedniego dostosowania procedur i zasad, i w związku z tym **PODKREŚLA**, że UE zobowiązuje się uczestniczyć w ciągłych wysiłkach Kodeksu Żywnościowego na rzecz pozostania odporną i sprawną organizacją;
25. **PODKREŚLA** znaczenie zapewnienia przez FAO i WHO odpowiednich zasobów administracyjnych i finansowych, najlepiej z ich głównych budżetów, na działania wspólnych organów eksperckich FAO/WHO wspierających Kodeks Żywnościowy; w związku z tym **POTWIERDZA** zobowiązanie UE do wnoszenia swojej wiedzy i *know-how* w tej konkretnej dziedzinie, w tym poprzez ściślejszą współpracę między Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) a wspólnymi organami eksperckimi FAO/WHO;

DALSZA SKUTECZNA WSPÓLPRACA UE W ZAKRESIE KODEKSU ŻYWNOŚCIOWEGO

26. **Z SATYSFAKCJĄ ODNOTOWUJE**, że w ciągu ostatnich dwudziestu lat od przystąpienia UE do Komisji Kodeksu Żywnościowego w 2003 r. państwa członkowskie i Komisja Europejska rozwinęły solidną i udaną współpracę w kwestiach związanych z Kodeksem w celu zapewnienia odpowiednio skoordynowanego wkładu UE w prace Kodeksu Żywnościowego;
27. **ZACHĘCA** państwa członkowskie i Komisję Europejską do zbadania, w stosownych przypadkach, możliwości zwiększenia skuteczności UE w różnych obszarach prac Kodeksu Żywnościowego, w tym poprzez proponowanie priorytetowych tematów, w których UE mogłaby odgrywać wiodącą rolę, oraz poprzez ocenę szeregu opcji i narzędzi, które UE może wykorzystywać przy zajmowaniu stanowiska w odniesieniu do przyjmowania norm Kodeksu Żywnościowego, uznając, że inni członkowie Kodeksu mogą mieć różne uzasadnione podejścia regulacyjne dostosowane do ich kontekstu krajowego lub regionalnego;

28. **PODKREŚLA** znaczenie zapewnienia odpowiedniego udziału państw członkowskich i Komisji Europejskiej w pracach komitetów ekspertów FAO/WHO oraz potrzebę zapewnienia odpowiedniego *know-how* i odpowiednich zasobów w tym zakresie;
29. **ZACHĘCA** do zacieśnienia współpracy między Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności a sekretariatami wspólnych komitetów ekspertów FAO/WHO, które wspierają prace Komisji Kodeksu Żywnościowego;
30. **PODKREŚLA** znaczenie zapewnienia stałej bliskiej współpracy między UE a innymi członkami Komitetu Koordynacyjnego Kodeksu Żywnościowego dla Europy (CCEURO); w tym kontekście **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** kandydaturę Niemiec jako następnego koordynatora CCEURO;
31. **PODKREŚLA**, że nadal ważne jest, aby UE w dalszym ciągu współpracowała w uzgodniony sposób ze wszystkimi członkami Komisji Kodeksu Żywnościowego w celu zwiększenia wzajemnego zaufania i promowania ścisłej współpracy; w tym celu **ZACHĘCA** państwa członkowskie i Komisję Europejską do kontynuowania i, w razie potrzeby, intensyfikacji działań informacyjnych.
